

פרשת משפטים

(יז) מְכַשְׁפָּה לֹא תִחִיהַ:

התורה מלמדת אותנו שצריך להרוג 'מכשפות'. טוב בעז"ה אם נראה מכשפה נהרוג אותה, אבל אני דווקא הייתי רוצה לראות את מה שאומר הרמב"ן על הפסוק הזה.

הרמב"ן מבהיר שצריך להשים לב לכול הפסוקים הקודמים שכתוב בהם עונש מות, כגון (יב) מִכָּה אִישׁ יָמָת מוֹת יוֹמָת: (יד) וְכִי יָזַד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם מוֹזְבְּחֵי תִקְחֶנּוּ לְמוֹת: (טז) וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: (כ) וְגַב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוֹמָת: (יז) וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת:.

כל הפסוקים הנ"ל שיש בהם עונש מוות כתובים בלשון 'מוות יומת'!!

רק אצל מכשפה התורה כתבה לשון אחרת - "מכשפה לא תחיה!" לא תחיה זה לשון יותר חמורה, כי הרי 'לא תחיה' זה 'לאו', ומוות יומת זה 'עשה'. שואל הרמב"ן: מה נשתנה מכשפה שכתוב בה עונש לאו, שזה חמור יותר, מאשר שאר החייבי מיתות.

מתרץ הרמב"ן: מי שעושה עברות לעצמו זה דבר אחד, אבל מי שעלול לקלקל אחרים זה הרבה יותר מסוכן...

מכשפה, נמשכים אחריה אנשים, כי אנשים רוצים לראות כישופים וכו' לכן התורה הזהירה בה יותר! מי שמסוכן לאחרים, צריך להתייחס אליו בצורה שונה לחלוטין...

אפשר ללמוד מזה הרבה דברים.

אבל אחד הדברים וודאי צריך ללמוד מזה!! ילדים!! ילדים לא טובים - שמסוכנים לילדינו, צריך להזהר מהם ביותר!! ולעיתים גם לרחם עליהם פחות!!

והנה לשון הרמב"ן: "אמר למעלה בכל חייבי מיתות מות יומת (לעיל יד טז, כא יב), והטעם שהוא חייב מיתה, ומצות עשה עלינו להמית אותו ממה שנאמר ובערת הרע מקרבך (דברים יז ז), או מזה בעצמו שיצוה יומת, אבל בכאן לא אמר מכשפה מות תמות, כי החמיר בה להזהיר אותנו בלאו שלא נחיה אותה. והטעם, מפני שהיא טמאת השם רבת המהומה והשוטים נפתים אחריה החמיר בה בלאו, וכן בכל מרובי התקלה, כגון שאמר במסית ולא תחמול ולא תכסה עליו (שם יג ט), ואמר ברוצח ולא תקחו כופר לנפש רוצח אשר הוא רשע למוות (במדבר לה לא):